

Nog een zeer korte tijd

"Want nog een zeer korte tijd, en Hij Die komt, zal komen en niet uitblijven. Maar de rechtvaardige zal op grond van geloof leven" (Hebr. 10:37-38).

"Zo Hij vertoeft, verbeid Hem, want Hij zal gewis komen ... maar de rechtvaardige zal door zijn geloof leven" (Hab. 2:3-4). Zo roept de profeet Habakuk, als wachter, de gelovige Israëliet toe met het oog op het oordeel, dat de Heer over het volk brengen moest. Ieder die met Habakuk op de HEERE zijn vertrouwen stelde, moest Hem verwachten, daar geen andere verwachting overbleef. Dagelijks moest het vertrouwen op Israëls God versterkt worden door het geloof, dat de Heer als Verlosser komen zou.

"Maar de rechtvaardige zal op grond van geloof leven", schrijft Paulus, de apostel van de volken, als hij het oordeel voorstelt, dat de rechtvaardige God over de zondaar brengen moet, of hij nu Jood of Griek is. Alleen door het geloof is het mogelijk voor de gevallen mens het oordeel te ontvluchten en het leven te ontvangen op grond van het volbrachte werk van Christus. Door Jezus Christus is het, dat zij "die de overvloed van de genade en van de gave der gerechtigheid ontvangen, in het leven heersen" (Rom. 5:17).

"Want de rechtvaardige zal op grond van geloof leven", schrijft dezelfde dienstknecht van God, in vurige ijver. Hij vreest, dat zijn kinderen, van wie hij opnieuw in barensood is, zich tot de wet zullen wenden en daardoor de zegen verliezen zullen, die ervaren wordt door de gelovige die op de bodem van de genade van God staat. Door het geloof waren zij ontheven van de vloek der wet: het oordeel van de dood; zodat Christus in hun gestalte zou krijgen (Gal. 4:19). "Maar de rechtvaardige zal op grond van geloof leven", roept de wachter van het Nieuwe Testament, de schrijver van de Brief aan de Hebreërs uit, als hij door de Heilige Geest geleid wordt om de veelzijdige en alles overtreffende heerlijkheid van Jezus Christus voor te stellen, teneinde de hoop op de hemelse heerlijkheid te verlevendigen.

De gelovige Hebreërs hadden geen verwachting meer voor de aarde. Hun heiligdom, hun altaar, hun priester, moesten zij niet langer op deze aarde zoeken daar zij dit alles bezaten in Christus, Die Zich gezet had in de hemel aan de rechterhand van de Majesteit in de hoge en in Wie zij door het geloof alles wat zij nodig hadden, vervuld zagen.

De Heer Jezus, de Persoon en het Voorwerp van hun geloof, is ook hun verwachting. Op aarde waren zij pelgrims en stonden zij bloot aan allerlei lijden en soms aan felle vervolging, doch zij hadden Hem te verwachten, Die "zal komen en niet uitblijven".

De Heilige Geest houdt hen daarom op deze geheel eigen wijze bezig met hun grote Herder, hun overste Leidsman en Voleinder van het geloof, hun Voorloper, hun Apostel, hun Hogepriester en hun Middelaar. Hij bevindt zich in de hemel. Daarom wordt hun oog daarheen gericht en hun hart aangetrokken door de volmaaktheden van de hemel, die zij alleen genieten konden in Jezus Christus, de Zoon van God, de verheerlijkte Zoon des mensen, Die Zijn plaats heeft ingenomen in de troon van Zijn Vader (Openb. 3:21).

Wij willen de aandacht van de lezers richten op het woord van de apostel Paulus uit de Brief aan de Romeinen: "De behoudenis is ons nu nader, dan toen wij tot geloof kwamen" (Rom. 13:11). Zo mogen wij als Gods kinderen met volharding Hem verwachten!